

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์กับภาวะผู้นำและความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามออกไป จำนวน 397 ชุด และได้กลับคืนในลักษณะที่สมบูรณ์จำนวน 370 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.20 นำเข้ามาวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลการวิเคราะห์ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำ ความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน ผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

ตาราง 2

การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ
ในจังหวัดภูเก็ตขนาดย่อมในจังหวัดภูเก็ต (n = 370)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	220	59.5
หญิง	150	40.5
รวม	370	100
2. อายุ		
อายุน้อยกว่า 30 ปี	50	13.5
อายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป	320	86.5
รวม	370	100
3. ระยะเวลาที่ก่อตั้งธุรกิจ		
ธุรกิจอายุ 1-10	295	79.7
ธุรกิจอายุ 11-20	60	16.2
ธุรกิจอายุ 21-30	15	4.1
รวม	370	100
4. จำนวนลูกจ้างในธุรกิจ		
ลูกจ้าง 2-10 คน	350	94.6
ลูกจ้าง 10 -30 คน	20	5.4
รวม	370	100
5. ประเภทธุรกิจ		
ผลิตสินค้า	55	14.9
บริการ	175	47.3
ค้าส่ง ค้าปลีก	140	37.8
รวม	370	100

จากตาราง พบว่า กลุ่มตัวอย่างของเจ้าของธุรกิจ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.4 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 39.2 อายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.5 เพียงร้อยละ 13.1 อายุต่ำกว่า 30 ปี ระยะเวลาที่ก่อตั้งธุรกิจ ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 1-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 80.8 ช่วง 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.1 และช่วง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.1 จำนวนลูกจ้างในธุรกิจส่วนใหญ่จำนวน 2-10 คน คิดเป็นร้อยละ 94.6 และธุรกิจที่มีลูกจ้าง 10-30 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 สำหรับประเภทธุรกิจส่วนใหญ่จะเป็นประเภทบริการและค้าส่ง ค้าปลีก โดยคิดเป็นร้อยละ 47.3 และ 37.8 ตามลำดับ ส่วนประเภทผลิตสินค้าอื่น มีเพียงร้อยละ 14.9

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษา 3 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำ ความสำเร็จในธุรกิจ โดยมีข้อมูลเบื้องต้นต่อไปนี้

ตาราง 3

ค่าเฉลี่ยของรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต

($n = 370$)

รูปแบบความคิดสร้างสรรค์	จำนวน (คน)	\bar{X}	ค่าร้อยละ	SD
แบบปรับเปลี่ยน	180	127.42	48.6	3.94
แบบเปลี่ยนใหม่	190	137.61	51.4	4.28

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยน ร้อยละ 48.6 และมีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบเปลี่ยนใหม่ ร้อยละ 51.4

ตาราง 4

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนภาวะผู้นำของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและแยกเป็นองค์ประกอบของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต (n = 370)

ภาวะผู้นำ	ระดับภาวะผู้นำ		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
การส่งเสริมแรงบันดาลใจผู้ใต้บังคับบัญชา	4.02	3.52	สูง
การใส่ใจและปรารถนาดีต่อผู้อื่น	4.13	2.94	สูง
การมีศีลธรรมในการประกอบการ	4.15	2.61	สูง
ความสามารถในการคิดเชิงกลยุทธ์	4.11	1.66	สูง
การเสริมสร้างจิตสำนึกต่อสังคม	4.14	2.30	สูง
การเปิดกว้างยอมรับสิ่งต่าง ๆ	4.07	1.67	สูง
รวม	4.10	11.41	สูง

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาวะผู้นำของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง และพบว่า องค์ประกอบด้านการมีศีลธรรมในการประกอบการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.15 และองค์ประกอบด้านการส่งเสริมแรงบันดาลใจผู้ใต้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.02

ตาราง 5

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสำเร็จในธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและรายด้านของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต (n = 370)

ความสำเร็จในธุรกิจ	ระดับความสำเร็จในธุรกิจ		
	\bar{X}	SD	ความหมาย
สภาพความเป็นไปทางการเงิน	4.02	3.85	สูง
การตอบสนองความต้องการของลูกค้า	4.13	3.93	สูง
การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์	4.15	3.88	สูง
การได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากลูกค้า	4.07	4.01	สูง
รวม	4.10	3.91	สูง

จากตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตโดยรวมอยู่ในระดับสูง และพบว่าการส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.15 ด้านสภาพความเป็นไปทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.02

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตที่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ต่างกัน มีความสำเร็จในธุรกิจแตกต่างกัน

ตาราง 6

เปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามรูปแบบความคิดสร้างสรรค์กับความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต (n = 370)

รูปแบบความคิดสร้างสรรค์	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD	t
แบบปรับเปลี่ยน	180	52.28	7.34	3.46*
แบบเปลี่ยนใหม่	190	49.55	7.79	

* $p < .05$

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตที่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ต่างกัน มีความสำเร็จในธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยพบว่า รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยน มีความสำเร็จในธุรกิจสูงกว่าความคิดสร้างสรรค์แบบเปลี่ยนใหม่

**สมมติฐานที่ 2 ผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตที่มีรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ต่างกัน
มีภาวะผู้นำแตกต่างกัน**

ตาราง 7

เปรียบเทียบความแตกต่างจำแนกตามรูปแบบความคิดสร้างสรรค์กับภาวะผู้นำ ($n = 370$)

รูปแบบความคิดสร้างสรรค์	ภาวะผู้นำ			
	จำนวน (คน)	\bar{X}	SD	t
แบบปรับเปลี่ยน	180	123.94	10.38	1.51
แบบเปลี่ยนใหม่	190	122.16	12.27	

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แต่ละรูปแบบของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตมีภาวะผู้นำไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

**สมมติฐานที่ 3 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในธุรกิจของ
ผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต**

ตาราง 8

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์กับความสำเร็จในธุรกิจ
ของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต โดยรวมและรายด้าน ($n = 370$)

ความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการรายด้าน	รูปแบบความคิดสร้างสรรค์	
	แบบปรับเปลี่ยน	แบบเปลี่ยนใหม่
สภาพความเป็นไปทางการเงิน	.503**	.540**
การตอบสนองความต้องการของลูกค้า	.598**	.585**
การส่งเสริมนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์	.720**	.657**
การได้รับความเชื่อมั่นผูกพันจากลูกค้า	.167**	.209**
รวม	.593**	.603**

** $p < 0.01$

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ทั้งแบบปรับเปลี่ยนและแบบเปลี่ยนใหม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 4 ภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการ
ในจังหวัดภูเก็ต

ตาราง 9

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำกับความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต โดยรวมและรายด้าน (n = 370)

ภาวะผู้นำรายด้าน	ความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการรายด้าน			
	สภาพความเป็นไป ทางการเงิน	การตอบสนองความ- ต้องการของผู้กล้า	การส่งเสริมนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์	การได้รับความเชื่อมั่น โดยรวม ผู้พนักงานลูกจ้าง
การส่งเสริมแรงบันดาลใจ				
ผู้ได้บังคับบัญชา	.450**	.518**	.605**	.102*
การใส่ใจและปรารถนาดีต่อผู้อื่น	.363**	.327**	.487**	-.011
การมีศีลธรรมในการประกอบการ	.388**	-.220**	.293**	.042
ความสามารถในการคิดเชิงกลยุทธ์	.432**	.459**	.517**	-.004
การเสริมสร้างจิตสำนึกต่อสังคม	.418**	.388**	.427**	.159**
การเปิดกว้างยอมรับสิ่งต่างๆ	.430**	.382**	.452**	.169**
รวม	.450**	.518**	.605**	.102**

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาวะผู้นำมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในธุรกิจของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 5 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กับภาวะผู้นำของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต

ตาราง 10

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความคิดสร้างสรรค์กับภาวะผู้นำโดยรวม และรายด้าน (n = 370)

ภาวะผู้นำ	รูปแบบความคิดสร้างสรรค์	
	ปรับเปลี่ยน	เปลี่ยนใหม่
การส่งเสริมแรงบันดาลใจผู้ใต้บังคับบัญชา	.558**	.534**
การใส่ใจและปรารถนาดีต่อผู้อื่น	.520**	.491**
การมีศีลธรรมในการประกอบการ	.213**	.308**
ความสามารถในการคิดเชิงกลยุทธ์	.543**	.527**
การเสริมสร้างจิตสำนึกต่อสังคม	.388**	.321**
การเปิดกว้างยอมรับสิ่งต่าง ๆ	.405**	.362**
รวม	.557**	.572**

** $p < 0.01$

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยนและรูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบเปลี่ยนใหม่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาวะผู้นำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมมติฐานที่ 6 รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ และภาวะผู้นำของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต สามารถทำนายความสำเร็จในธุรกิจได้อย่างน้อย 1 ตัวแปร

ตาราง 11

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ อำนาจการพยากรณ์ของรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ ภาวะผู้นำ ที่ทำนายความสำเร็จในธุรกิจ

ตัวแปร	b	Std. Error	Beta	t
ความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยน	.238	.051	.303	4.654*
ความคิดสร้างสรรค์แบบเปลี่ยนใหม่	.136	.033	.201	4.079*
ภาวะผู้นำ	.183	.050	.241	3.655**
ค่าคงที่ = -2.384	$R = 0.654$	$R^2 = .423$	$F = 91.11$	

* $p < 0.05$

** $p < 0.01$

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยน รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบเปลี่ยนใหม่และภาวะผู้นำ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในธุรกิจเท่ากับ .65 มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ .42 หรือสามารถอธิบายความสำเร็จในธุรกิจได้ร้อยละ 42 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ารูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยนกับแบบเปลี่ยนใหม่ และภาวะผู้นำ สามารถทำนายความสำเร็จในธุรกิจ สอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า รูปแบบความคิดสร้างสรรค์ และภาวะผู้นำของผู้ประกอบการในจังหวัดภูเก็ต สามารถทำนายความสำเร็จในธุรกิจได้อย่างน้อย 1 ตัวแปร โดยสามารถเขียนสมการทำนายในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการคะแนนดิบในการทำพยากรณ์

$$\begin{aligned} \text{ความสำเร็จในธุรกิจ} = & -2.38 + .238 (\text{รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยน}) \\ & + .136 (\text{รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบเปลี่ยนใหม่}) \\ & + .183 (\text{ภาวะผู้นำ}) \end{aligned}$$

สมการมาตรฐานในการพยากรณ์

$$\begin{aligned} \text{ความสำเร็จในธุรกิจ} &= .303 \text{ (รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบปรับเปลี่ยน)} \\ &+ .201 \text{ (รูปแบบความคิดสร้างสรรค์แบบเปลี่ยนใหม่)} \\ &+ .241 \text{ (ภาวะผู้นำ)} \end{aligned}$$